

Kolossenzen 1: 1-14

Het zijn onzekere tijden. Ook voor onzekere christenen.

De coronacrisis is nog niet voorbij en de onzekerheid duurt voort.

Gelukkig zijn er positieve berichten.

Volgende maand wordt er een vaccin op mensen getest.

Maar er zijn ook stemmen die niet zo positief klinken en ons waarschuwen voor de komst van een tweede golf.

Bij deze onzekerheid kwamen de gewelddadige protesten tegen het racisme.

De reacties op deze protesten maakt een diepe kloof zichtbaar, die dwars door onze Westerse samenleving heen loopt.

Een schrijver die verbijsterd is over wat er allemaal gebeurt, vraagt zich af:

"Waar zijn we naar toe op weg?"

Onze situatie is onvergelykbaar met de situatie in Kolosse waar de christenen wonen aan wie Paulus zijn brief schrijft.

Het kan ook zijn dat niet Paulus, maar een leerling van hem zijn naam heeft gebruikt en dat **die** de brief schreef.

Misschien deed hij dat om meer gezag te verlenen aan zijn eigen stem.

Op één punt valt de toestand in Kolosse toen wel te vergelijken met onze situatie nu.

Wij voelen ons net zo onzeker als de christenen in Kolosse.

De brief die ze ontvingen, is bedoeld om ze een hart onder de riem te steken.

Om ze grond onder de voeten te laten vinden.

Om ze in een snelstromende rivier de rots te wijzen, waar ze hun situatie kunnen overzien en beoordelen.

De brief wil ze terugbrengen naar de enige kennis die zekerheid geeft.

Naar de enige kennis die voorkomt dat ze worden meegesleurd door dwaasheid en hysterie, door kortzichtigheid en afbraak.

Want de verborgen leugens van onze wereld zien we in het licht van de waarheid van het Woord, dat God spreekt.

De christenen in Kolosse hebben het Woord van God gehoord en ze hebben hierop geantwoord.

Op de volle zee van het leven functioneert het nu als de vuurtoren waarop ze zich kunnen richten.

Daarom stelt Paulus vast dat het bij hen vrucht draagt, dit Woord, en dat het groeit.

Ze geloven in Christus Jezus, lezen we in vers 4.

Een Franse bijbelvertaling trekt de band die hen met Jezus verbindt, nog strakker en hechter aan.

Het vertaalt het Griekse woord dat wij met het wat neutrale *geloof* vertalen, met een woord dat *vergroeiing* betekent, of *vastgegroeid-zijn*, *vastgehecht-zijn*.

Die hechte band met Christus moeten ze nu niet opgeven.

Het grote vertrouwen op Hem dat bij hen gegroeid is, bepaalt ook hun handelen en gedrag.

In vers 10 lezen we en ik citeer de Herziene Statenvertaling:

Zodat u wandelt op een wijze de Heer waardig, Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt.

Dat werkwoord *wandelen* is van belang.

De Nieuwe Bijbelvertaling vertaalt dit vers als *leven zoals het past tegenover de Heer, Hem volkomen welgevallig. U zult vrucht dragen door al het goede.*

Hier wordt niet meer gesproken over *wandelen*.

Wandelen op een wijze de Heer waardig wordt in de nieuwste vertaling *leven zoals het past tegenover de Heer*.

Dat laatste, *leven zoals het past tegenover God*, legt uit, verklaart, wat bedoeld wordt met de meer letterlijke vertaling, *wandelen op een wijze de Heer waardig*. Toch moeten we het woord *wandelen* niet laten vallen.

Want juist dit woord verbindt ons met de Hebreeuwse, de Oud-Testamentische achtergrond van wat Paulus wil zeggen.

Het woord *wandelen* in de brief verwijst naar het woord *wandelen* in de Thora. In Deuteronomium lezen we:

*Nu dan, Israël, wat vraagt de Heer, uw God, van u dan de Heer, uw God, te vrezen door in al zijn wegen te **wandelen**: Hem lief te hebben; de Heer, uw God te dienen met uw hele hart en met uw hele ziel; de geboden en de inzettingen van de Heer te onderhouden, opdat het u goed gaat.*

Ook de psalmen en de profeten gebruiken hetzelfde woord **wandelen**.

Volgens Psalm 128 hebben we iets te vieren, omdat God het ons niet allemaal alleen laat uitzoeken.

We kunnen terugvallen op Zijn regels en op Zijn rechtvaardigheid.

We hebben alle reden om Hem te danken en om gelukkig te zijn.

In het eerste vers van de psalm lezen we: *Gelukkig ieder die ontzag heeft voor de Heer, die in Zijn wegen **wandelt**.*

En Jeremia vertelt wat God tegen Israël zegt: *Hoor naar mijn stem, dan zal ik u tot een God en zult u mij tot een volk zijn, en **wandelt** op de hele weg die ik u gebied, opdat het u goed gaat.*

Het woord *wandelen* in de brief aan de Kolossenzen verbindt ons met de weg van God, waar zoveel generaties, al zoveel eeuwen gebruik van hebben gemaakt op hun reis door de tijd.

In al zijn brieven gebruikt Paulus het woord **wandelen** meer dan 30 keer.

Dat laat zien hoe belangrijk en betekenisvol dit woord voor hem is.

Wandelen op de wegen van God houdt in dat we al ons handelen, al ons gedrag richten we op wat Hij van ons vraagt.

God vraagt ons om Hem lief te hebben en om daarnaast onze naaste lief te hebben als onszelf.

Liefde voor de naaste **en** liefde voor onszelf moeten elkaar in evenwicht houden, anders kan liefde niet stromen en zijn we niets.

Als we alleen onszelf liefhebben, kan liefde niet op zoek gaan naar de ander en dat is nou juist wat liefde tot liefde maakt: dit zoeken naar de ander.

Paulus schrijft in zijn loflied op de liefde immers:

Liefde zoekt zichzelf niet.

Maar als we alleen onze naaste liefhebben en niet onszelf, dan valt de enige bron waar in ons liefde ontspringt, droog.

Ons hart krimpt en kwijnt weg zonder liefde voor onszelf.

We beelden ons in dat we tot niets positiefs in staat zijn en niets goeds kunnen doen.

De liefde die wij kunnen geven, is net zoals alles in en aan ons minderwaardig is. Het stelt niets voor.

Toch, wie liefde wil geven, zal zichzelf ook moeten liefhebben.

Het goede en de liefde in ons eigen hart moeten door onszelf worden erkend en gekoesterd, voordat het gedeeld kan worden.

Dit wandelen op de wegen van God, dit liefhebben van God en de naaste, is niet iets wat we in deze tijd als achterhaald van de hand kunnen wijzen.

Juist nu, juist in onze tijd, waarin we geen maat meer houden, hebben we Gods geboden hard nodig.

Een orthodox joodse man die zelf zwart is, roept ons op om deze grote geboden van God trouw te blijven.

Hem wordt gevraagd, wat Amerika en heel de wereld tegen het racisme zouden kunnen doen.

Hij antwoordt: *Wees vriendelijk. Wees gevoelig.*

Maar geen grappen over hoe iemand eruit ziet en pest hem of haar niet.

Beschouw anderen als volwaardige mensen.

Beschouw hen niet levende belichamingen van hun huidskleur.

Het is heel eenvoudig: ga om met iemand die zwart is, met iemand die een andere huidskleur heeft, zoals je met jezelf omgaat, zoals je omgaat met ieder mens.

Zijn antwoord kunnen we bevestigen en aanvullen met wat Paulus schrijft:

Dan zult u leven zoals het past tegenover de Heer, Hem volkomen welgevallig. U zult vrucht dragen door al het goede dat u doet, uw kennis van God zal groeien.

In zijn commentaar op dit bijbelgedeelte schrijft Calvijn: *"Geloof en liefde, de twee gaven die ons maken tot de mensen die we zijn. God de Vader omarmt ons in Christus Jezus."*

Een ander woord voor deze omarming door God is *genade*.

In Christus leren we Gods genade kennen die voor ons als een rots, als een vaste rots in de rivier ligt.

Gods genade is voor ons het fundament in het ongeremde, grillige stromen van de tijd, zoals we die nu meemaken.

Gods genade is ons houvast in de stormen die rukken aan de takken van ons persoonlijk bestaan.

Laten we in onzekere tijden en in onzeker vertrouwen *danken* en tegelijkertijd *bidden*.

Laten we danken en bidden dat God voor ons een toevlucht is, een vesting die ons redding biedt, een gids die ons leidt, een helper die ons kracht geeft.

Amen.

Gebed

Eeuwige, onze God, wij willen U danken, omdat U voor ons een toevlucht bent, een vesting die ons redding biedt, een gids die ons leidt, een helper die ons kracht geeft. En wij bidden U: blijf die toevlucht voor ons, als we, kijkend naar onze wereld, ons afvragen waar we naar toe op weg zijn.

Biedt ons redding, wanneer we vastgelopen zijn. Leidt ons in deze wereld op Uw wegen. Geef ons de kracht die het leven van ons vraagt.

Maak ons geloof en liefde sterker en laat ons hopen op Uw toekomst.

Help hen voor wie de toekomst onzeker is, om volharding en geduld te vinden.

Wees wie ziek zijn nabij en mogen ze zich gesterkt voelen door gebed en vertrouwen.

Wees met To en Wim Hogesteger, dankbaar omdat de operatie van To voorspoedig is verlopen. Mogen zij Uw kracht en Uw steun ervaren in het herstel.

Dat zij die rouwen troost mogen vinden en kracht mogen krijgen door de belofte dat het rijk zal komen van Uw geliefde Zoon die de dood overwon.

U, die leven geeft en het bevestigt danken wij met Ruud en Petra Moll voor de geboorte van hun kleinkind Mason. Omring hem en zijn ouders Thomas en Leonieke met Uw zegen.

Zegen al het werk dat artsen en onderzoekers verrichten om te voorkomen dat mensen door het coronavirus ziek worden en om mensen die ziek zijn geworden, te genezen.

Wees met wie zich angstig, geïsoleerd en depressief zijn gaan voelen door de crisis, mogen zij Uw Woord horen en vervul ze met de liefde die van U is.

Leer ons steeds weer om door elkaars huidskleur heen te kijken en elkaar te herkennen als mensen die gemaakt zijn naar Uw beeld.

Laat onze wereld rechtvaardigheid en waarheid vinden.

Breng de hand van geweld en haat tot rust.

Wij bidden U voor de christenen die in onze wereld worden vervolgd en die worden vergeten. Wilt **U** ze niet vergeten. Geef ze bescherming. Mogen ze veiligheid vinden in Uw Naam. Troost hen die in de aanvallen geliefden hebben verloren, getraumatiseerd zijn, in armoede zijn vervallen. Mogen zij delen in de erfenis die alle heiligen wacht.

Maak ons vertrouwen op Christus sterker, wanneer wij Zijn gebed bidden:

Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel als ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in der eeuwigheid. Amen.